

מיקומה הנכון של

"ספרית העומר"

תגבות והערות מועילות, וכן מספר שאלות – שהגיעו למרכז "בית משה" בעקבות שלושת המאמרים שהתפרסמו בשבועוננו לבירור שיטת הניקוד בסדור תהלת ה' השלם, סדור שערך הרביה מה"מ בהוראת אדמו"ר הרבי"צ

נ策ט אותם שוב, בקצרה, וכך כותב הרב:

1. אג"ק ח"ב אגרת רס: **"הדףנו פה במחזרא חזשה עפ' איזה תיינויים ויחסות, עפ' הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א את הסדור תהלת ז'"...**.

2. אג"ק ח"ב, אגרת רעט: **"לפי התכנית לע"ע ידפיס...סדור תהלת השלים ולתקון בו ע"פ לוח התקון שנשלח לו, מכל האפשרי) שני אלףים עקצומפל'...".**

3. אג"ק ח"ב אגרת רצ: **"נתΚבלו... וסי תהלת השם השלים... ע"י הבוי זואר כה סי' הנ"ל. והראתים לכ"ק מו"ח אדו"ש (כמובן בהזורת שם כת"ר) נינהנה".**

ואם עדין, יש איזה ספק, למאן דהוא, הדברים הבאים מדברים בעד עצמן:

כידוע, הרב נתמנה ע"י אדמו"ר הרבי"צ בשנת תש"ב בתoro י"ר ועד הפועל של "מחנה ישראל", "מרכז לענייני חנוך", ו"הוצאת ספרים קה"ת" (היום יומ' בשלשת היחס. תולדות חב"ד באורה"ב, פרק נז, ושנ'!). אחד התפקידים של המרכז לענייני חנוך הוא הוצאה ספרים שונים.

בittelotot chab"d barahe"b (פרק סד, עמי'

ב. הבהרה ותיקון טעה

מה שנקتب (בגליון 408) שהריה"ח הריה"ל גrown עוז לרבי, לא היה בשנת תש"ה, אלא מספר שניים אח"כ. מסיבה טכנית, חלק מהמספרים בغالיון 410 נדפסו הפוך מימין לשמאל.

ג. הרביה התעסוק בהדפסת תהלת ה'

לאלו ששאלו מניין ידוע שהרביה ערך והתעסוק בהדפסת סדור תהלת ה' – ראשית, רצוי שייעינו שוב באגרות קודש שצוטטו בغالיון 408, שמהם עולה באופן שיטת הרז"ה. אשר על כן, יוצא איפוא, שרצוינו של הרביה, שילמדו דока מחוברת 'מבוא לקריאיה', מוכיחה שוב, שרבוטינו נשיאינו הלכו בשיטת הרז"ה.

א. 'מבוא לקריאיה' כשיטת הרז"ה

הריה"ח ר' לייבל ניומאן, העיר הערת החשובה: החוברת 'מבוא לקריאיה', בהוצאה המל"י, מיועדת ללימוד א-ב, ניקוד וקריאה. בחוברת זו (בסיופה בקריאת שם), סימון הישבא נעי כשיטת הרז"ה, ר' זלמן הענא. הרביה רצה שילמדו קריאתidl'ים, דוקא מחוברת זו, ולא מספריהם אחרים. גם כשרצוו במסוד מסוימים להחלף בספר קריאאה אחר, הרביה שלל, והורה שילמדו דока בimbria לקריאאה.

ואס"ף: לפי מה שידוע לי, שאר ספרי לימוד הקריאה לילדים, כמו 'המסורת' וכדומה, הם לפי שיטת המנחת שי', ולא לפי שיטת הרז"ה. אשר על כן, יוצא איפוא, שרצוינו של הרביה, שילמדו דока מחוברת 'מבוא לקריאיה', מוכיחה שוב, שרבוטינו נשיאינו הלכו בשיטת הרז"ה.

מאת: הרב יעקב סנגאנו

בעת שבתו במסר בפטרבורג!... והרבי ממשיך לבאר את מעלון של נשי ישראל, שאפילו אמרות תהילים עם שגיאות, הנאמרת פשוטות, פועלת עניינים נעלים ביותר.

אה"כ אומר הרבי:

"לימוד הדקוז כדי לדעת כיצד לדיק" באמירת תיבות התפלה כו' (בפרט באמירות ק"ש, ו' ברשות אשונות דתפלת העמידה) – נוגע לזכרים דוקא, שהם חייבים לדעת כליל הדקוז כדי לומר את תיבות התפלה באופן המתאים. ולדוגמא:

שבא נח ושבא נע, וכי"ב.

[נראה שישנם כאלה שניים יודעים כלל מהו היחס בין שבא נח לשבא נע, ואפילו אם יודעים זאת – אין מודיעים בזה בעת אמרות תיבות התפלה!].

אבל בנוגע לנשים – לא מצינו חיבור זה. אמרת תיבות התפלה ע"פ כליל הדקוז תא תזק להם מאומה, כמובן, אבל עפ"כ, לא מצינו בשום מקום שמדובר עליהם חיבור זה.

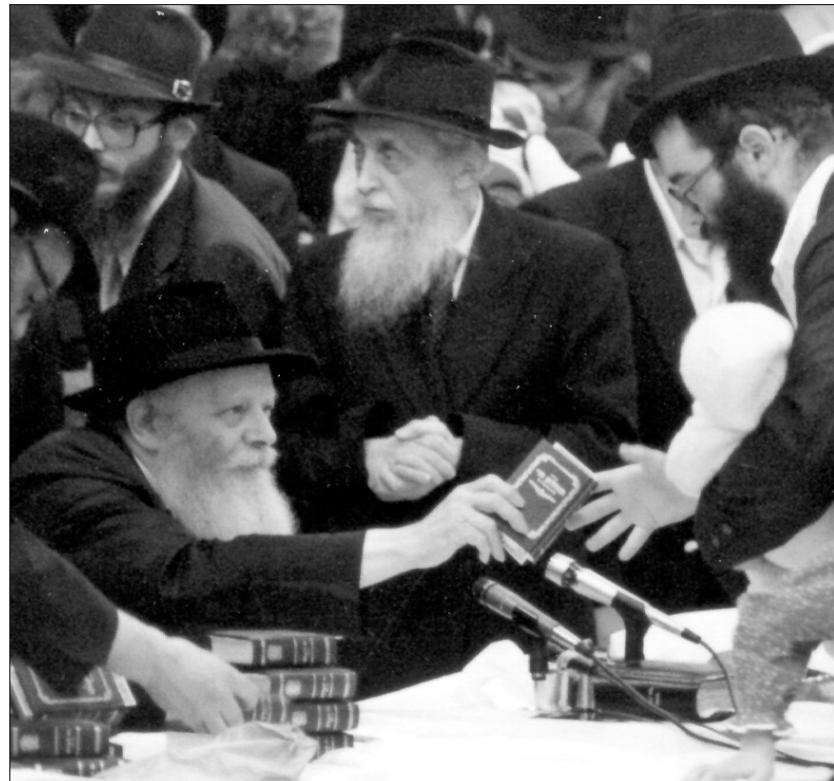
וכאמור לעיל – לאחר שנשי ישראל עוסקות לבנות את ביתם, גדול ולהן את ילדיהם, אין להם פנאי ללימוד דקדוק כדי לומר את תיבות התפלה והתהילים ע"פ כליל הדקוז, ואפ"כ מודיעים את גודל המעלה דאמירות התהילים (אפילו עם שגיאות) של בת ישראל!...

דברי הרבי, יכולם להיות מענה גם לשאלת נשאלת, מה זה כל כך משנה, אם זה 'שבא נע' או 'שבא נח', הרי בתפלה העיקרי היא הכוונה? – אמנים בכך שבתפלה העיקרי הכוונה, אבל יחד עם זה אומר הרבי "חייבים לדעת כליל הדקוז כדי לומר את תיבות התפלה באופן המתאים. ולדוגמא: שבא נח ושבא נע".

ה. על המחלוקת בין היעב"ץ לרוז"ה

כבר הזכרנו (בגילוונות הקודמים) את המחלוקת בין היעב"ץ ('ר' יעקב עמדי) לרוז"ה ('ר' זלמן הענא). יש כמובן, שורצים להוכיח בדבריו החוריפים של היעב"ץ נגד הרוז"ה, שיטת הרוז"ה, היא שיטה דוחיה, ולא מקובלת.

לענ"ד, אין למוד מדבריו החוריפים של היעב"ץ, על שיטת הניקוד בשבא נע, כי:

תשלייט. הרבי מחלק סיורים תחלת ה'

ד. חובה לדעת את ההבדל בין 'שבא נע' ל'שבא נח'

הרה"ח ר' שלום יעקב חזון, ציין לשיחה שהרבינו דבר על החיבור לדעת את ההבדל בין 'שבא נע' ל'שבא נח'. שיחה זו, אמר הרבי, בשבת פי' החודש תש"ב (אות נ"א) בהשכמה פרטית, בדיק ששבת החודש, שנה זו, התרנסם בבית משה על שיטת הרוז"ה ב'שבא נע'.

הרבי מספר על אמרות תהילים של הרבנית זוגתו של הצמח צדק, שבנה התבטא בפני אביו הצע"צ שאימו אמרות תהילים עם שגיאות. והצע"צ אמר לו, "שאמירת תהילים עם שגיאות – של זוגתו הרבנית, עדמה לו

שטו) מובא בפשטות: "שלשת המוסדות [כה"ת, אוצר החסידים, מרכז לעוני חנוך] האס לאחר כל המובא לעיל, יש למישהו כל של ספק, מי ערך את סדור תחלת הי? – **כ"ק אדמו"ר שליט"א**, שהוא ה"י העורך הראשי של כל הספרים הרבים האלה... עשרות רבות של ספרים וחוברות נדפסו במשך השנים תש"ג-ה".

ובהמשך כתוב שם: "נסתפק כאן בסקירה על הספרים שנערכו ע"י **כ"ק אדמו"ר שליט"א** בעצמו במשך השנים תש-ד".

ובעמוד הבא (עמ' שיז) מובאת רישימה מפורשת של הספרים והחוברות שעומדים להוציא לאור מטעם **ה'מרוץ לעוני חנוך**, ובראשם: **הסז"ר** (הוא סדור תחלת הי', שמא' עמודיו 483, כמצויין שם). ובסקירה מפורטת על עבודות המרכז לעוני חנוך שנדפסה ב"**הפרדס**" (מנ"א תש"ה) [הובאה ב"תולדות חב"ד באברה"ב", פרק נ, עמ' רפא-ב. וכן ב"מי מלך", פרק יי', עמ' 327, עי"ש] – מסופר:

"בזמן האחרון נדפס **"סזר תחלת ז"**, באוטיות גדולות, כל התפלות כסדר, 483

מענה הרב באגרות קדש – "לפרסם .. ויה" שליח למהר הדבר כל האפשר"

בעלי התלמוד. لكن אין לייחס אלה הרמזים שאמרו עליהם בספר הזוהר לרשב"י התנא". עוד כותב היעב"ץ בימטפהת ספרימי (שם אותן קפ"ה): "וילוד קמץ אוקמה מרידזוק דאייהו תנואה גדולה. גם זה הלשון מעיד עדות ברורה, שאין זה החיבור של התנא רשב"י, כי ידוע שבعلي הדזוק אחראונים מאד. אין צריך לומר לכך התנאים, אלא גם באמוראים וגאונים אין זכר לנו, אך מהה קמו ונתחשו אחר הגאונים, ממערב ועד הראשון השמאלי חכמת הדזוק, הוא ר' יהודה חיוג מפאס". ע"כ לשון היעב"ץ.

דברי היעב"ץ הללו עומדים בניגוד מוחלט למבואר בחסידות. עיין "ספר הליקוטים דאייה צמח צדק" ערך יקדות (עמ' רפה – רצג), שם מבאר הצע"צ ע"פ קבלה וחסידות את שמות הנකודות המובאים בתקוני זהרי הניל. ובסוף מצווין שם לעוד ספרי חסידות בענין זה, ע"י".

וכן, התיחסות לכך הרב, באג"ק חי"א (עמ' נז-ח): "הנה בנווג... לקדשות שמוניותם [של הנקדות] – מובן ממי"ש בתקוני זהר תקון ה', בהקדמה (ז, ב), בתקון ס"ט, זהר חדש (צט, ג) בתיקונים, אשר אפילו השמות שליהם הם ר"ת של מלאכים. ובנווג לגימטריא שליהם... לפעמים מחשבים הנקדות ע"פ שמן, וכמו בהקדמת הת"ז שם (ז, ב)...".

מכל זה, עולה באופן ברור, שכוכ"כ עניינים דרכו של היעב"ץ, לא זו בלבד שלא התקבלה אצל רבותינו נשיאנו, אלא עומדת בניגוד לדעתם ולמבואר בחסידות. וכן, המשקנה היא, למורת דבריו הקשים של היעב"ץ נגד הרוזיה, אין בו שום הוכחה שדעתו של היעב"ץ מתקבלת על רבותינו נשיאנו, ואדרבה, ראננו ליל שבכוכ"כ עניינים רבוינו נשיאנו.

אשר על כן, כל עוד לא נכתב בפירוש בספריו רבותינו נשיאנו, שיטתו של היעב"ץ, בשיטת הניקוד לגבי שבא נעי, התקבלה אצלנו, אין שום עדיפות לשיטתו על פניה שיטת הרוזיה.

למרות זאת, שככל הנאמר לעיל, הוא להרווח דמיינא, גם אם לא הייתה שום התיחסות מרבותינו נשיאנו על שיטת הרוזיה.

אבל, כפי שכבר הוכחנו בגלגולות הקודמים, שיטתו של הרוזיה היא זו שנלמדה והתקבלה אצל רבותינו נשיאנו. הרי בודאי שעליינו להמשיך לקרה בשיטתו של הרוזיה.

לאחר פרסום החלק הראשון בנושא הסדור, קיבלתי תגובות שונות. אחת התגובה הייתה, מדוע אני מעורר על עניין זה, הרי הדבר מעורר ויכוחים וכו', ויש די יותר חילוקי דעת בין אני"ש, ומදוע צריך להסביר עוד? אכן, אודה ולא אbose, התבוננתי שוב, וחשבתי לעצמי, אולי טענתו כודקת, ושב ואל תעשה עדייף, ועלה בדיוני לומר לעורכי בית משיח לא לפרסם את החקיקות הבאים שככתי.

אגב, באותה עת, עסكتי בענין המחלוקת בין היעב"ץ לרוזיה, ובפרט בניגוד לדברי היעב"ץ שלא נתקבלו על דעתם של רבותינו נשיאנו, ורציתי להסביר ולכתבו בענין זה. גם על כך עלה במוחי השאלה, האם כדאי בכלל כתוב על כך, ומה אני מתערב בזה וכו'?

ואו, החלטתי לשאול את הרב מה"מ ב"אגרות-קודש". התשובה שהתקבלה הייתה מדהימה, ולא הותירה מקום לספקות. הכרך שהוצאתי היה כרך י"א, ונפתח בעמ' נו-נז, עיין נתקלו בשורות הראשונות בעמ' נז: "לפרסם את זה בין כל חביריו הר"ם והר"י, והלו שיפעלו הדברים מתאים לאותו המצב כמו שהוא והוא"י שליח למהר הדבר ככל האפשר".

ובהמשך בסוף עמ' נו ותחילת עמ' נז: "ויה"ר רשיינו דבריו יצאים מן הלב ונגנסים אל הלב לפועל פעולתם".

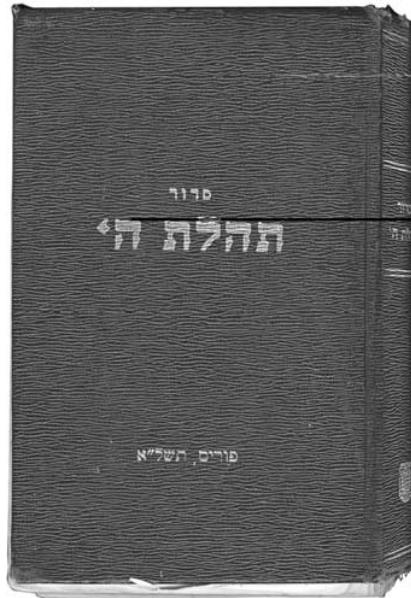
ועל השאלה בניגוד לדברי היעב"ץ, קיבלתי בעמ' נז: "בmeaning על מכתבו בו שואל ע"ד הנקדות ע"פ תורה הח"ז. הנה בנווג לקדשותם, ולא רק קדשות עצם אלא אפלו קדשות שמוניותם – מובן ממי"ש בתקון זהר תקון ה', בהקדמה (ז, ב), בתקון ס"ט, זהר חדש (צט, ג) בתיקונים, אשר אפילו השמות שליהם הם ר"ת של מלאכים. ובנווג לגימטריא שליהם... ולדוגמא עיין בתקוני זהר בהקדמה, אשר קמ"ץ בגימטריא ששה עשר, וכו' ב...".

כאן הרב מתייחס לאותם דברי התיקוני זהר שדחה היעב"ץ ומחק אותם (בספר מטבחת ספרים בהערות על ספר הזוהר וחלקו סי: קפ"יה. רלי'ו). כאמור, הרב לא קיבל את שיטתו של היעב"ץ בענין זה.

אין מה להוציא לאחר תשובה כל-כך ברורה. רק אציין, שאח"כ ראיתי שתשובה וברכת הרב סייעו בכל הקשור לנושא סדור תhalbת ה'. ואכמ"ל.

אמנם היעב"ץ התבטא בחויפות נגד הרוזיה (ראה בסידורו בית יעקב במובא, ובלוח ראשיו), כשם שהתבטא בסוגנו החריי גם בנוסאים אחרים, ולדוגמא: עיין "מאן העיב"ץ בספרו מטבחת ספרים (בהערות על דבריו הtheadון הווי' דרשב"י", שכתב מטבחת ספרים פ"ד אות מב). אבל דבריו לא התקבלו במקודמת ספר הלו דף י' ע"א), וכן שמות הטעמים שפרשם גם בספר הזוהר כמה פעמים, וכן בספר זה ע"פ סתרי תורה. בידוע שהשמות הללוulo עלו בידינו מבעל בדורות האחראנים, כי אין מהם זכרון לआשנים. אם יתורה יקבעו מפיה פרק ח', שהאריך בענין זה. ועיין שם בפרק ט' על מה שהובא בשם היעב"ץ בדבריו הארץ"ל "כולם אמת מצד נדרים ל"ז ע"ב) מ"מ בשמותן הללו לא נקרו, מלפנים לא ידועם, ולא הודיעום לא תנאים ולא אמראים, לא נשתרשו בהם כלל שאנו מבינים אותם...". ועיין שם בפרק י'

ו. ספירת העומר בסוף הסדר, כי אינה חלק מהתפילה

הערה נוספת שהתΚבָּלה, היא בקשר לשינויי מיקומה של ספירת העומר, במקומות להדפסה בסוף הסדר (לפני סליחות), הדפיסו אותה, בסדר המחדש, לאחר תפלת עריבת.

לכורה, על פניו נראתה, שהם עשו מעשה חיובי ומועיל, כדי שלא יצטרך המתפלל לחפש את ספירת העומר.

אולם, לאור שיחותיו של הרבי, המקום של ספרת העומר, צריך להיות דוקא בסוף הסדר, ולא לאחר תפלת עריבת.

עין בהתוועדיות דעתת תשמ"ב: כ"ז טבת – סכ"ח-לייז. ש"פ וארא מה"ח שבט – סל"ב. ש"פ משפטים מה"ח אדר – סכ"ט-לייז. בהם הארץ הרבי בעין זה. וכן, עין לקוטי שיחות חלך כ"ב פ' אמר או עמי 121-114.

סיכום דברי הרבי: חנוכה, פורים וספרות העומר אינם חלק מהתפילה ולכן מיקומים בסוף הסדר!

ותמוה מאד, שבסדר המחדש הדפיסו את ספירת העומר מיד אחרי תפלת עריבת?

ז. הרבי חילק כמה וכמה פעמים את סדר תהלה ה'

1. משך השנה, הרבי חילק דוקא את סדר תהלה ה', כו"כ פעמים, ביחידיות לאנשים פרטיים.

2. בברית מילה שנערכה ביום ז' אדר שני תש"יא, אצל בנו של הרה"ת יוסף מנחים מענדל טענאנבים, הרבי היה הסנדק, ולאחר שאמר שיחה, מסופר ב'שיחות קודש' (חלק ב' עמי 518), וכן ב'יתורת מנחם' (חלק ב' עמי 128).

כ"ק אדמור' ר' שליט"א נתן לבעל-הברית סידור תהלה ה' (הווצאת קה"ת, ה'תש"י"א) ואמר:

נסים בן חיים מבני ברק מער:

במאמר הרב יעקב סגנאי הי"ו בבית משה (גלוון 408 עמוד 43) מנסה לקיים

ח. תשובות לשאלות הקוראים

במערכת 'בית משה' התקבלו עוד שתי שאלות, נציגו אותן, ונשׂתדל לענות עליהן.

נסים בן חיים מבני ברק מער:

במאמר הרב יעקב סגנאי הי"ו בבית הכל בהשכמה פרטית, בדיקת הימים הגיע מבית הדפוס הסידור עם ביוגרפיה

גירסת הספרים ומאריך לעולם כלו בשוא ע"פ הדקדוק. כי ה' הידיעה לא תבוא על שם אדם או שם מקום כמו שאי אפשר לומר האברהם המשא החברון הצפת. ע"ש השאריך.

ותמוה שהוא דוקא בשם אדם **פרטி** או שם **מקום פרטி**, אבל בשם כלל שיק שפיר ה' הידיעה, כמו העיר המדינה הארץ הים היבשה המדובר האדם ועוד. ועיין ברכות דף י"ז ע"א **העולם הבא אין בו לא אכילה וכו'.** ועוד.

מענה לתמייתו:

כבר הודגש (בגלוון 408) שהמושג 'עולם' יש לו משמעותות שונות. ומה שהביא השואל ראה מהלשון 'העולם הבא' נכון הוא, כי שם מדובר על 'עולם' במובן של תקופה, זמן.

אבל בברכת יוצר דשבת, המילה 'עולם' משמעותה שם פרטி של המקום בו אנו נמצאים. הדבר פשוט שמדובר על כדור הארץ, כמו שאמור בברכה זו: "מושcia חמה ממוקמה, ולנה ממכון שבתת, ומאריך **עולם כולו ולישבו**". מדובר על המקום בו אנו נמצאים, כדור הארץ, שהוא הפירוש **"ולישבו"** (ועיין במילון שם תמצא 9 משמעויות שונות למילה 'עולם').

להוסיף: בברכת יוצר, מאריך על המיקום הפרטי שלנו, כדור הארץ, ולא על כל חלל העולם. הכוונה ב'מושcia חמה' — ומאריך על כלו ולישבו', לזריחת השמש על פני כדור הארץ. המושג של זריחה (וכן שקיעה) קיים על פני כדור הארץ, כתוצאה מהסתדרת ב'תנור' כדור הארץ את קרי השמש, ביחס ל'ישבו', לנו הנמצאים על פני כדור הארץ. אבל בחלל החיצון ככל שמתחרקים מכדור הארץ, לא קיימים מושג של זריחה או שקיעת השמש. אמנים גם על פני שאר כוכבי הלכת הקרובים לשם, יש זריחה ושקיעה, אבל בכלל, בכל החלל כולו אין כלל זריחה ושקיעה. ובפרט כשמדובר על שאר הgalaxies, אין לשמש שום השפעה כלל, ואין היא אלא כנוקודה קטנה בעלמא, במידע לעוסקים בתחום זה. ואכמ"ל.

לכן, פשט דברי הברכה, "מושcia חמה ממוקמה" ואז "ומאריך על כלו ולישבו'" הכוונה בורה, למקום הפרטי, כדור הארץ, בו אנו נמצאים, שבברכה זו מכונה הוא בשם "עולם". אשר על כן, אין אפשרות לומר "עולם" ל'הרשות' בקיצור, אלא באישבע. אגב, השואל, לא היה צריך להביא ממරחך לחומו, ראה מהgeom' ברכות דף י"ז ע"א "העולם הבא אין בו לא אכילה וכו'", הרי באותה ברכה, ברכות יוצר דשבת, בסופה

הוכחה מפירוש הרבי בהגדה שסובר כהרצ"ה

יש גם בספריה במוסקבה, יכול להוציאן.
ומה שכטב הר' יונגנויות, עוד השערה,
שהרב הראש"ב השיג את הסדר דשות
תקס"ג, ונוסף לכך עוד השערה, שהשאיל
אותו להרא"ד לאוואוט לעיין בו, הנה דבריו
הם השערה על השערה, וספק גדול הוא, אם
יש בסיס להשערותיו.

ט. הסדר החדש – ערבות בין סדרי תורה או'ר ותחלת ה', ועוד

הערה נספת, בעניין הסדר החדש:
בפתח דבר של הסדר החדש כתבו:
נוסח סידור זה [=החדש] הוא נוסח סידור
תורה או'ר, למעט כאשר יש טעות (דפוס
וכדמתה) דמוכבת.

למעשה בסדר החדש ערובבו בין סדר
תורה או'ר וסדר תחלת ה', ועוד שינויים
והוספות שונות.

חלק מהסדר החדש הוא כנוסח 'תורה
או'ר, לדוגמא: רוב משפטיו ההנחיות בין
קטיעי התפללות, שמופסים באOTTיות קטנות,
נדפסו בסדר החדש לפני סדר תורה או'ר.
משום מה הם החליטו למחוק את מה
שהודפס בסדר תחלת ה' המקורי!
 חלק ממילوت התפילה שננו לפני נוסח
תורה או'ר: לדוגמא: בפתחם הקטרתי –
כתבו: "סמנני" במקום "סמנינס" שהיה
בסדר תחלת ה'.
 מאידך, חלק מניקוד המילים נוקד כפי
שההיא בסדר תחלת ה', וכך לפני סדר תורה
או'ר. לדוגמא: בסדר תורה או'ר, כאשר יש
'שבא' באOTTיות הדומות, היא מנוקדת
ביחס פתחי במקומות 'שבא', לדוגמא: הלל,
רננו, הללו-ה, אבל בסדר החדש החליטו
נקד אותם כפי שהיו מנוקדות בסדר תחלת
ה'.

עוד דוגמא אחרת: בסדר החדש
הוסיפו מקפים וקורים ניצבים בין התיבות
(המכונים בטעמי המקרא 'מונח לגורמיה' או
'פסק') לפני סדר תורה או'ר (בחלקם עכ"פ),
בסדר תחלת ה' המקורי אינם מופיעים.

דוגמא נוספת: השמות אותן מופיעים
התאים את המילים כפי שהם מופיעות
בתנ"ך. להעיר, שאון צורך בזוה, כי הסדר
נוסף לתפלה ואפשר לכתוב גם בכתב מלא.
בפטרבורג.

בಹגדה של פסח עם לקוטי טעמי ומנהגים של הרבי, מבאר הרבי על סימני סדר
פסח:

"וּרְחֵץ תִּבָּה זֶה בְּתוֹסְפַת וְאַז – לְמַעַן שִׁיחֵיו כָּל הַתִּבְוֹת שְׁבָסִימָן זוֹ בְּנֵי שְׂתִּי
תְּנוּעָת".

כלומר, סימני הסדר הם בני שתי תנועות, כגון: ק-דש, קר-פס, י-חץ וכו'. אבל
המילה "רחץ" יש בה רק תנועה אחת, כי ה"שבא" שבאות ר' אינה נחשבת לתנועה.
ולכן, הוסיף את האות ואו "ורחץ" כדי שתהיינה שתי תנועות.
לענ"ד נראה, כי יש כאן עוד הוכחה שהרב שבר כשית הרז"ה – ר' זלמן
הענא.

כי, לפי שיטת 'מנחת שי', וא"ו החיבור בישורוק, לפני 'שבא' אינה נחשבת לתנועה
גדולה, אלא בעצם הניקוד שלה הוא 'שבא', ומכיון שאין אפשר שיבואו שני 'שבאים'
נעימים וצופים, הופך ה'שבא' לשורוק, אבל אין דיינו הדקדוקי בתנועה, ולכן, ה'שבא'
הבא אחריו הוא 'שבא נח'.

בלשון המשוררים נחשב ל"ייתד", ולא לתנועה. (עיין 'מנחת שי' ספר שופטים ה'
יב. ומה שהביא בשם ר' אלילו בחור).

אבל, הרבי כתוב כאן בפירוש שהוא וא"ו, במילה "ורחץ" נוספה בתור תנועה,
וזה דоказ לפיה שיטת הרז"ה, שאות וא"ו החיבור בישורוק לפני 'שבא' – היא 'תנועה
קליה', וה'שבא' הבא אחריה הוא 'שבא נע'. רק לפי שיטה זו יש במילה "ורחץ" שתי
תנועות: ו-רחץ.

ראוי לציין שהרב שבר מביא תירוץ זה כתירוץ ראשון, והוא תירוץ של הרבי עצמו
(ולא כשאר התירוצים האחרים שהובאו בשמות גdots ישראלי אחרים)

מופיע הביטוי "העולם הבא" וכן "בעולם
זוה", שהמשמעות היא בנוגע לתקופה, לזמן,
כפשהו.

ובוודאי כל הסיורים שניקדו "לעולם
כלול" – ל' הראשונה של 'לעלום' בישוב
הסידור הנ"ל, ואילו רישימת הספרים
מליליאו-ויטש נכתבה בערך בשנת תרע"ה
(ראה ספריית ליבלאו-ויטש פ"ה), ומסתבר
שעד אז השיג אדמוי' הרש"ב את סיידור
שקלאו, וראיה לכך יש להביא מכך
שהסידור הנ"ל אף שלא היה לבעם"ס
שעה"כ בשנת תרמ"ז, הר' שלפני הוצאה
השנייה כבר השיג את (ראיה פרדס חב"ד שם
עמ' 131), ולפי רישימת הספרים הנ"ל מסתבר
שכ"ק אדמוי' הרש"ב שנדפס
והשאילו לר' איד לאוואוט לעיין בו, ואך
שבשבעה"כ לא הזכיר שהוא מהרש"ב, הר' זה
בכל דברי כ"ק אדמוי' הריני' שלמרות
ש"אינו מזכיר זה, אבל האלבוע "שע"ר
הכולל" אי' דעם טאטענס" ("רישומות"
חוורת קמג, וראה גם המלך במסיבו ח"ב
עמ' קעט).

2. דוד יונגנויות מבני ברק, מעריך:
במאמרו של הר' יונגנויות בgal. 408
מציכר בהע' 3 את השערתו של הרש"ב לויין
(כפ"ח גל' 844) שסידור אדמוי' שנדפס
בشكلאו נמצא בספריה במוסקווה, וכותב
עו"ז "כנראה אישתמייטי"… השערתו של
הרבי הרש"ב (הגהות לסידור תוו"א עמ' 484)
שנמצא בספריה בפטרבורג.

אין בדי את הcpf"ח הנ"ל, אך הדברים
הובאו בפרדס חב"ד גל' 7 עמ' 116 הע' 4
בזה"ל: "ברישימת אוסף ספרי רבותינו אשר
בליליאו-ויטש נרשם: "סדר תורה אדמוי' ז"
ונג"מ שקלאו" ומסתבר שהכוונה לסדר
הראשון של סדר אדמוי' הזון, היה
צריך, הרש"ב לויין, להביא את השערתו של
ספריה הציורית אשר במוסקווה, שם
נמצא אוסף ספרי רבותינו אשר

יש לזכור היבט את דברי כי אדמור' הרש"ב בהגהתו לסדר תורה או ר' (נדפס בטורא אור עמי' עמ' 848):

"רצה ומודים וכו' תמצא בשחרית. בהסדרם עס הגהות [של הצע"צ] נדפס שם כל הנוסח רצה ומודים כי עד גמירה (כמו בהסדר זהה) והגוי שם רצה ומודים כי תמצא בשחרית. ונראה שדקך שלא יהיה שום שינוי מהסדר של רבינו הגadol ז"ל אף בדבר כזה שאינו נוגע לשום דבר בעצם הנוסחא וכן הגהתי כאן כמ"ש בהסדר הניל' ולפ"ז לא טוב עשה המו"ל הזה מה שהיה צורך בכך, כי התרגום לאנגלית ארוך יותר, ורצו לחלק את הדפים בזורה אחרת, בכל זאת הוראה הרבי לא לשנות את צורת הדף המקורי, ולעתות את כל המאמצים המקוריים מכל הניל', יש להשאיר את הדף בחרטו המקורי, ואין לשנות בו כלום. רבבו וגם שאפשר שיש בהזיה כונה כי בבחור דרכיו כי וכארש מקובל איש מפי איש שנייה ... דהgam שאינו נוגע בעצם הנוסח מי' אין לשנות וע"ד חייב אדם לומר בלשון רבודאי ישבה הגהות בהסדר הניל' הוועתקו מהגהות של רבינו הגadol ז"ל שהגוי בעצמו, בודאי יש בהזיה כונה מיוחדת". עליה'.

וכך אנו צורכים לנוהג בסדר תורה ה' שעירך והודפס ע"י הרבי, לא לשנות בו כלום, כי בודאי יש בזיה כוונות מיוחדות ובבוחן דרכיו וכו'.

בכל זאת, לא נגעו בדף המקורי, והדפסו שוב כפי שהודפס בהתחלת, ורק ציינו בכוכבית בתחתית העמוד שזו טעות הדפס, צוריך להיות כך וכך. כשהשאלתי את העורכים, מודיעו שלא יתנו את הטעות בתוך הטקסט, אמרו לי שכן הן ההנחות וההוואות שהתקבלו מהרב, לא לשנות את הטקסט המקורי, וכשיש שינוי לצין בתחתית העמוד.

גם שערכו את סדר תħħalt ה' באנגלית, הורה הרבי לא לשנות את צורת הדף, אע"פ שהיא צריכה בכך, כי התרגום לאנגלית ארוך יותר, ורצו לחלק את הדפים בזורה אחרת, בכל זאת הוראה הרבי לא לשנות את צורת הדף המקורי, ולעתות את כל המאמצים לאנגלית יתאים לעמוד הסדר המקורי.

המורים מכל הניל', יש להשאיר את הדף בחרטו המקורי, ואין לשנות בו כלום. אם רוצים להוסיף הערה וכדומה, אם צריך במובן, יש להוסיף בתחתית העמוד. ובכלל יש לדון, האם יש צורך להגדיר את המנהגים בתוך הסדר בשולי העמודים, או אולי כדאי להדפיס בסוף הסדר בפרט. לשנות וערрабב בינהם, ולעתות מעין סדר

לדוגמה: "ויעוצינו" הן בסדר תħħalt ה' המקורי והן בסדר תורה או בכתיב מלא, ואילו בסדר המוחදש כתבו: "ויעצינו".

ואפשר לפחות עוד ועוד דוגמאות, ואכמ"ל. השאלה היא: האם הסדר המוחදש הוא סדר תורה או, או סדר תħħalt ה', או אולי סדר אחר?

לפי הכותרת — הסדר המוחදש נקרא תħħalt ה', אבל לפי הפתח דברי צריך היה להיקרא סדר תורה או ר' ואילו לפי נוסח הסדר — אין ידוע להחליט איזה סדר יש בידך.

ליתר דיוק, אין זה לא סדר תħħalt ה' ולא סדר תורה או ר' זה סדר "מוחדש", שמעורבב משני הסדריים, בתוספת שניים ניסוחים בנייקוד שאינם לא בזיה ולא בזיה, והיה ראוי לכנותו בשם אחר לממרי. אבל בזומאי, לא —

תħħalt ה', ולא — תורה או ר' מהנה נפש: רצוי לעשות סדר תורה או ר' יעשה סדר תורה או ר' לפי הסדר המקורי. רצוי לעשות סדר תħħalt ה' יעשה סדר פליי הסדר המקורי. סדר אחר ייקראו לו בשם אחר. אבל מודיע לשנות וערрабב בינהם, ולעתות מעין סדר אחיד?!

! הצעה להדפסת סדר תħħalt ה'

נסים בהצעה מעשית. אם רוצים להדפס סדר תħħalt ה', ראשית, צוריכים להדפיסו בדיק שפה שודף עד עתה ולא לשנות מואמה.

אם יש הערות או הערות או מנהגים וכדומה, אפשר לציין בסימן של * בתחתית העמוד בלבד. כפי שעשו בסדר תħħalt ה' המקורי. לדוגמה: בברכת 'ברוך שפטרני'. בסדרו ברכה זו מופיעה בשם ומילוט — וכן למטה: יש אמורים ללא שם ומילוט — וכן מנהגו. כמובן, לא עשו شيئا' בתוך הסדר עצמוני, אלא העירו למטה בתחתית העמוד.

בעצם, כך עושים גם בגמרה וכו', שלא משנים מהנוסח המקורי, אם יש הערות הגהות וכו' מצינניים בצד הדף, כמו הגהות הב"ח וכדומה.

זכורני שערכו את "ספר הליקוטים דאי' צמח צדק", ערך בהגהה. תוכן כדי ההגהה, מצאו טעויות דפוס ושגיאות שהיו בטקסט המקורי של ספרי הצמח צדק. כשבדקו בכתב יד וונכו שזו טעות הדפס,

סמינר הבית החסידי

בעדיזות ובמלצות של רבני חב"ד באה"ק
ת.ד. 194. כפר חב"ד טלפון: 03-9606559, פקס: 03-9606223

הננו שמחים להזמין את אנ"ש ואוהדי חב"ד

לנוח שבועות ייחודי

שיתקיים איה' ביום חמישי ה' בסיוון ועד למצויא השבת ד' בסיוון במלון "חותמת" בתון מושב שב' ציון המスキיף לימים התיכון (המלון ממוקם מיד לאחר העיר עכו)

48 שעות (חג ושבת) של התעלות וחונית בחג השבועות

עם המפעע הרב חי' שי' אשכנזי, וגופולוג החסידי הרב מודכי וויטשטיין, מוציאים לאור

בחנחתה הרה"ג הר"ר ברוך בעוז יורךוני שליט"א - רב שכון חב"ד לד

1250 ש"ב-5 תשלום שווים (260 ש"ב X5)!

СПИШЛ МІОХД!

למעוניינים: הגעה ביום חמישי בשעה 10:00 בוקר, טיפול קבוע הצדיקים בטבריה וזרה למלאן כולל טעימה ושתיה קרה בטבריה!

עם מחיר כזה
לא כדאי להישאר בבית

פעילות צבאות השם" לילדיים. בשעות הרצאות

להרשמה: 03-9606559

*בחוספה 49 ש"ב לארם.